

TŘICATEŘO ŘEDITELE ŠKOL NA KONCI SVĚTA (19.12.2018)

1. Každý má právo na svůj názor, dokonce i ředitel školy. Žádný názor či postoj, byť je třeba odlišný, nelze potlačovat zastrašováním.
2. Každý žák by měl ve škole zažít pocit úspěchu – některý v češtině, jiný v matematice, další např. za pracovitost, ochotu ...
3. Nemůžeme všechny žáky naučit všechno, ale můžeme všechny žáky učinit ve škole spokojené.
4. Praxe mě naučila, že jediné, co má smysl, je řídit školu tak, aby se v ní žáci a studenti cítili dobře.
5. My, učitelé, jsme ve škole kvůli dětem, ne naopak.
6. K žákům a jejich rodičům přistupuji s důvěrou, nevidím v nich nepřítele, už dopředu jen problém.
7. Problémy školáčků a školáků je třeba vidět očima dnešních žáčků a žáků, které žijí v technologicky jiné době než jejich rodiče a prarodiče, myslí a vidí věci nově, nezatíženi minulostí, která je jim nejen technologicky hodně vzdálená.
8. Když žáku ve škole pořád někdo dokazuje, že nic neumí a že je hloupý, tak to žáka nemotivuje.
9. Školu netvoří programy, učebnice, vybavení, ale především učitel.
10. Kvalitu školy nelze posuzovat podle toho, kde se nachází, jak je velká ...
11. Hodnoťte své žáky za to co umí, nehodnoťte žáky za to, co neumí. To je velký rozdíl. Většina učitelů, bohužel, hodnotí žáky právě za to, co neumí.
12. Stále všem rodičům říkám: "Vaše dcera (syn) není moje dítě, ani dítě naší školy, ani státu (i když ten si to někdy myslí a tak se chová), ale to je Vaše dítě, a Vy rodiče musíte nejlépe vědět, co pro své dítě chcete v budoucnosti. A já Vám to jen v naší škole umožním."
13. Ve školství jsem za více než šestatřicet let zažil různé koncepce i „antikoncepce“, reformy i deformy, reformy reforem předcházejících reforem. Zažil jsem i takové zrůdnosti jako například počáteční čtení na čas - se stopkami v ruce učitelky...
14. Chceme novou školu, mluvíme o reformě škol; ale se včerejšími názory a předvčerejšími metodami a formami práce.
15. Praxe mě naučila, že není třeba se točit jako korouhvička na věži podle momentálních názorů, přání a nepromyšleností různých nadřízených, ale hlavně používat svůj vlastní rozum a odborné znalosti a zkušenosti a snažit se učit tak, aby to žákům něco přinášelo.
16. Ještě nikdy nebylo, aby nějak nebylo, a i tato současná sestava na MŠMT tam dlouho nebude a zase bude všechno jinak - a proto učme tak, aby to našim žákům něco přinášelo.
17. Vždy jsem se snažil učit děti pracovat s informacemi (jak a kde je vyhledávat, jak je vybírat a třídit, zpracovávat a vyhodnocovat, jak vytvářet hypotézy a jak je ověřovat i vyvracet). Samozřejmě že před třiceti lety to bylo něco jiného, ale podstata zůstává stejná – naučit učit se, využívat zdrojů informací ...
18. Využívání IT ve škole musí být prostředkem, ne cílem.
19. Proč by měl žák, zvyklý na používání mobilů, notebooků, počítačů, sociálních sítí či internetu, sledovat výuku s psaním na tabuli a opisovat si z ní do sešitů?
20. Učit chytré žáky umí každý hloupý, ale už ne každý dokáže zvládat žáka, který má problémy např. se čtením, nebo mu trvá pochopit látku déle.
21. S negativitou nikdo, nikdy, ničeho nedosáhl. Nedovedeme si uvědomit, jak by nám pomohlo otevřené a vstřícné jednání: respekt, chvála, poděkování, pokora a sebereflexe.
22. Mdlý a zapšklý učitel ještě nikoho nikdy nic nenaučil.
23. Mám-li učitele (zaměstnance) obhajovat, postavit se za ně, musím vědět, k čemu došlo; proto netajte před ŘŠ případné problémy (se žáky, rodiči aj.).
24. Úředníci většinou znají jen jeden "zákon" - "TAK TO BYLO VŽDYCKY". A změn se bojí jak čert kříže.
25. Kritika musí být kvalifikovaná, ne povrchní nebo předpojatá. Je lehké něco rozbít, ale něco postavit je mnohem těžší. O věcech se musí fundovaně diskutovat, aby se tříbily myšlenky, jediné tak se lidské poznání a společnost mohou posouvat dopředu.
26. Když se chce, všechno jde.
27. Množství cest vede k jednomu cíli.
28. Mým cílem je řídit školu tak, aby byla vstřícná žákům, aby se v ní žáci cítili dobře, nikoli zabývat se tím, co si o mně myslí ostatní učitelé a ředitelé. Kdybych se tím řídil, nikdy bych "školy na konci světa" nevybudoval.
29. S pedagogickou prací je to jako s vařením. Ať uvaříte cokoli, vždycky to bude někomu chutnat a někomu ne. Takže se názory ostatních vůbec nezdržuji. Jen je občas беру na vědomí.
30. Kdysi jsem četl názor, že malé vesnice u nás se děsí čtyř stupňů, které vedou ke zkáze: zchátrá škola, zkrachuje hospoda, zavře místní obchod a osiří kostel. Už z řady našich vesnic se takto vytratily „instituce“, které tvořily jejich základ. Zkušenosti říkají, že zmizí-li škola, mladé rodiny se stěhují za ní. A to není dobrá perspektiva. Před mnoha měsíci jsem výše uvedené stupně doplnil o pátý stupeň ke zkáze - exministrně, která těch nesmyslů navršila dost.